

Sygn. akt IV P 73/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. F.**

przeciwko (...) **Spółka z o.o. w G.**

o sprostowanie świadectwa pracy, odszkodowanie, rekompensatę, wydanie PIT- 11

1. Powództwo oddała.
2. W zakresie żądania wydania PIT-u 11 postępowanie umarza.

Sygn. akt IV P 73/15

UZASADNIENIE

Powódka D. F. domagała się w pozwie nakazania sprostowania świadectwa pracy z dnia 11 kwietnia 2015r. poprzez uzupełnienie pkt 3 o dokonanie w nim zapisu „z przyczyn ekonomicznych”, czyli podanie podstawy prawnej i prawdziwej przyczyny rozwiązania stosunku pracy oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podnosiła, iż była związana stosunkiem pracy z (...) Sp. z o.o. nawiązanym umową o pracę na czas określony od dnia 1 grudnia 2014r. do dnia 30 czerwca 2015r. W dniu 31 marca 2015r. powódka wystąpiła do pracodawcy z propozycją rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron ponieważ firma przestała być wypłacalna – liczne narastające zobowiązania, ubożenie masy, wyprzedawanie mienia i wyposażenia, zwalnianie personelu.

Pozwany wydał powódce świadectwo pracy z dnia 11 kwietnia 2015r.

Podczas weryfikacji dokumentów okazało się, że świadectwo pracy zawiera tryb a brak jest podstawy prawnej, nie zawiera przyczyny rozwiązania umowy o pracę. Powódka telefonicznie zwróciła się do pracodawcy Ł. U. (1) w dniu 6 sierpnia 2015r. o wydanie sprostowanego świadectwa pracy poprzez uzupełnienie wpisu o przyczynach ekonomicznych. Pozwany wyraził zgodę. Zgodnie z ustaleniami z pozwanym, w dniu 13 sierpnia 2015r. powódka wysłała pozwanemu oryginał świadectwa pracy. Do dnia 25 sierpnia 2015r. mimo zapewnień pozwanego powódka nie otrzymała sprostowanego świadectwa pracy. Wspólnicy zawnioskowali natomiast telefonicznie o dostarczenie pisemnego oświadczenia powódki iż nie ma wobec pozwanego żadnych roszczeń z uwagi na rozwiązanie umowy z przyczyn ekonomicznych. Takie oświadczenie powódka przesłała, ale pozostało to bez wpływu na postawę pracodawcy, który nie nadesłał sprostowanego świadectwa pracy.

W podsumowaniu powódka podała, iż podstawa żądania i przyczyna jest prawdziwa albowiem spółka nie ma siedziby przy ul. (...), o zamiarze likwidacji powódka nie została poinformowana przez pracodawcę, jak też o złożeniu wniosku o wykreślenie z KRS. W ocenie powódki powyższe okoliczności uzasadniają tezę, iż do rozwiązania umowy doszło z przyczyn ekonomicznych. Wskazała powódka iż w świadectwie pracy należy podać informacje nie tylko dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanego stanowiska, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

W piśmie procesowym z dnia 23 listopada 2015r. powódka rozszerzyła żądanie i podała, iż domaga się nadto od pozwanego zasądzenia na jej rzecz odszkodowania należnego za czas pozostawania bez pracy oraz kwoty 1694 zł z tytułu rozwiązania umowy z przyczyn ekonomicznych oraz wnosiła o nadanie wyrokowi klauzuli natychmiastowej wykonalności. W zakresie odszkodowania na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016r. podała, iż domaga się z tego tytułu kwoty 1694 zł za czas pozostawania bez pracy wobec nie dostarczenia przez pozwanego prawidłowego świadectwa pracy. W ocenie powódki na skutek braku prawidłowego świadectwa pracy nie mogła się zatrudnić i podana kwota jest wysokością utraconego przez powódkę zarobku.

Nadto, wniosła powódka o nakazanie pozwanemu doręczenia prawidłowego PIT – 11 za rok 2015.

Pozwany pracodawca – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością **w G.** – w odpowiedzi na pozew powództwa nie uznał i wniósł o jego odrzucenie.

Wywodził, że rozwiązanie umowy nastąpiło na wniosek powódki złożony w dniu 31 marca 2015r. i nikt powódki nie zwalniał. Powódka oznajmiła, że znalazła w E. lepiej płatną pracę i będzie to praca, którą już wcześniej wykonywała.

W okresie od połowy kwietnia 2015r. do 28 czerwca 2015r. powódka na komputerze i oprogramowaniu pozwanej spółki kilkakrotnie sporządzała deklaracje (...) P (...) i (...) P (...) dla pracowników tej spółki. Sporządzała też listy wynagrodzeń, deklaracje do urzędu skarbowego dla pracowników spółki. Na terenie firmy ostatni raz powódka była w dniu 28 czerwca 2015r. Mogła zatem w tym czasie poprawić swoje świadectwo pracy, chociażby wtedy gdy sporządzała i wysyłała drogą elektroniczną deklaracje do ZUS, w której sama siebie wyrejestrowała z ubezpieczenia. Powódka w miesiącu sierpniu 2015r. telefonicznie zażądała zniszczenia poprzedniego świadectwa pracy i podpisania oraz wysłania jej e-mailem nowego świadectwa pracy, które sama sporządziła. W nowym świadectwie pracy miało być w pkt 3 napisane: „za porozumieniem stron art.30§1pkt 1 kp – z przyczyn ekonomicznych”. Żądanie to zgłosiła powódka po czterech miesiącach od ustania zatrudnienia a żądanie to dotyczy nieprawdziwych faktów. Na zapytanie pozwanego odnośnie powodów sprostowania świadectwa pracy powódka odpowiedziała, iż nie jest ubezpieczona a skreśliła nogę i nie stać ją na opłacanie wizyt u lekarza.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. F. zatrudniona była u pozwanego na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 grudnia 2014r. i na jej podstawie pracowała jako specjalista do spraw płac, kadr i księgowości a umowa o pracę miała trwać do dnia 30 czerwca 2015r. Powódka zatem zajmowała się sprawami księgowości i kadr w szerokim znaczeniu, w szczególności prowadziła księgowość pozwanego ale też zajmowała się sprawami kadrowymi pracowników, zgłaszała pracowników do ubezpieczenia, wyrejestrowywała ich, sporządzała umowy o pracę, świadectwa pracy itp.

W dniu 31 marca 2015r. powódka zwróciła się do pozwanego z pisemnym wnioskiem o wcześniejsze rozwiązanie umowy z dniem 11 kwietnia 2015r. za porozumieniem stron a przypadku gdyby pozwany nie wyraził na powyższe zgody podała, iż pismo to winien pozwany potraktować jako wypowiedzenie umowy o pracę z skutkiem na dzień 18 kwietnia 2015r.

/dowód: kopia umowy – k. 4, kopia pisma z dnia 31 marca 2015r. – k. 5/

Pozwany prośbę powódki odnośnie rozwiązania umowy za porozumieniem stron z dniem 11 kwietnia 2015r. wyraził zgodę i w dniu 11 kwietnia 2015r. wydał powódce świadectwo pracy potwierdzające ustalony i uzgodniony tryb rozwiązania umowy. Dokument ten osobiście wypełniła powódka i przedstawiła do zaakceptowania i podpisania pozwanemu, który dokument ten podpisał i wydał powódce. W druku świadectwa znajdowało się pouczenie o terminie, trybie i sposobie jego sprostowania.

/dowód: kopia świadectwa pracy powódki – k.6/

Już w dniu 13 kwietnia 2015r. powódka podjęła pracę u kolejnego pracodawcy, u którego pracowała do końca lipca 2015r. Na początku sierpnia 2015r. powódka udała się do PUP w E. i zarejestrowała jako osoba bezrobotna. W tym to czasie doszła do wniosku, iż jej świadectwo jakie otrzymała od pozwanego nie zawiera prawidłowej przyczyny rozwiązania umowy to znaczy, nie zawiera zapisu o rozwiązaniu tej umowy z przyczyn ekonomicznych. Zadzwoeniła powódka do pozwanego Ł. U. (1) i poprosiła o zmianę jej świadectwa pracy. W mailu przesłała pozwanemu szczegóły jakie mają zostać zawarte w zmienionym świadectwie pracy. Swoje świadectwo przesłała do poprawy pozwanemu. Takiego jednak pozwany powódce nie dostarczył.

/dowód: kopia pisma powódki – k. 4/

Pismem z dnia 13 września 2015r. powódka zwróciła się do pozwanego o sprostowanie świadectwa pracy poprzez uzupełnienie informacji w pkt 3 – podanie zapisu „z przyczyn ekonomicznych”.

/dowód: pismo powódki – k. 9/

Pozwany nie wydał powódce kolejnego świadectwa pracy.

Przechodząc do oceny żądań powódki zważyć należy, co następuje:

Zgodnie z art.97§1 kp w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. A zatem fakt rozwiązania umowy o pracę między stronami powoduje obowiązek wydania przez pracodawcę świadectwa pracy pracownikowi.

Opisany wyżej stan faktyczny pozwala, zdaniem Sadu, na wniosek, że z obowiązku tego pozwany pracodawca wobec powódki wywiązał się wydając powódce w dniu 11 kwietnia 2015r. świadectwo pracy. W świadectwie tym, zresztą wypełnionym przez samą powódkę – osobę zajmującą się sprawami kadrowymi i tym samym świadomą wagi i znaczenia takiego dokumentu, zawarto pouczenie o sposobie i trybie jego prostowania. Pouczenie to oparto o brzmienie art. 97§2¹ kp, zgodnie z którym pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

Aby zatem powódka mogła skutecznie domagać się sprostowania wydanego jej świadectwa pracy winna była zachować opisany wyżej tryb postępowania – w terminie 7 dni od 11 kwietnia 2015r. zwrócić się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa w sytuacji gdy uznała, iż dokument ten nie zawiera prawidłowej treści. Tak jednak nie uczyniła. Przyznała powódka, że z żądaniem takim zwróciła się do pozwanego dopiero w sierpniu 2015r. – telefonicznie – a pisemnie w dniu 13 września 2015r. Nie zachowała zatem powódka wymaganego terminu. Nie wskazała też żadnego racjonalnego powodu, który uzasadniałby tak długi okres zwłoki. Tym samym oznacza to, że nie może być skuteczne żądanie powódki skierowane do Sądu a dotyczące sprostowania świadectwa pracy albowiem z żądaniem takim powódka mogłaby się zwrócić dopiero po prawidłowym wyczerpaniu trybu przed pracodawcą, zgodnie zresztą z pouczeniem zawartym w świadectwie, które sama wypełniała.

Niezależnie od tego Sad jest przekonany, iż także ze względów merytorycznych żądanie to podlega oddaleniu. O przyczynie rozwiązania umowy tzw. przyczynie ekonomicznej możemy bowiem mówić wtedy gdy to z tego wyłącznie

powodu dochodzi do rozwiązania umowy. W przypadku gdy umowa ulega rozwiązaniu z za porozumieniem stron to koniecznym jest uprzednie ustalenie przez obie strony umowy, iż to z tego właśnie powodu umowa ulegnie rozwiązaniu.

W omawianej sprawie w żadnym razie z takimi okolicznościami nie mamy do czynienia. Otóż, to sama powódka uznała, iż firma pozwanego źle prosperuje, nie płaci kontrahentom i w zasadzie będzie zlikwidowana a zatem celowym jest zrezygnowanie z pracy w niej. Poprosiła o wcześniejsze rozwiązanie umowy za wypowiedzeniem i tak też się stało. Było to jednak „zwykłe” rozwiązanie umowy za porozumieniem stron a nie rozwiązanie umowy w taki sposób za obopólnym ustaleniem stron. Pozwany nie zamierzał, jak wskazywał, rozstawać się z pozwaną choć sytuacja w jego firmie w istocie była zła. Złożony był wniosek o likwidację spółki. Czas jednak w jakim powódka zamierzała odejść nie był dla pozwanego odpowiedni, ale zgodził się na rozstanie. Zgoda taka w żaden sposób nie dotyczyła szczególnego sposobu rozwiązania umowy – z przyczyn ekonomicznych. Pozwany zgodził się na rozstanie za porozumieniem stron wiedząc od powódki, że ma uzgodnioną nową pracę w E..

/dowód: zeznania pozwanego Ł. U.- k. 95/

Twierdzenia pozwanego, zdaniem Sądu, polegają na prawdzie. Powódka przyznała, że już od 13 kwietnia 2015r. rozpoczęła pracę w E. i pracowała tam do końca lipca 2015r.

Rozwiązanie zatem umowy o pracę nastąpiło na skutek porozumienia stron i w tym zakresie świadectwo pracy powódki zawiera prawidłowe dane.

Jako bezzasadne Sąd ocenił także żądanie powódki o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania wobec nie wydania przez pozwanego prawidłowego świadectwa pracy oraz żądanie zasądzenia kwoty 1694 zł tytułem rekompensaty.

Wobec uznania za bezzasadne żądania w przedmiocie sprostowania świadectwa pracy roszczenia te także należało ocenić jako chybione.

Jeśli chodzi nadto o kwotę 1694 zł tytułem rekompensaty wypada tu zaznaczyć, iż powódka nie potrafiła wskazać na jakiej podstawie miałyby być ona zasądzona i dokładnie w oparciu o co domaga się jej. Gdyby uznać, że miałyby być to odprawa to brak jest powodów do jej zasądzenia ze względów opisanych wyżej.

Roszczenia te zatem należało oddalić o czym orzeczono jak w wyroku.

Wobec cofnięcia żądania dotyczącego wydania PIT-11 wraz ze zrzeczeniem się roszczenia postępowanie w tym zakresie znalazło umorzyć na podstawie art.355§1 i 2 kpc.